

ali facturū memet cōfido, si illata repellēdo tela futura ar-
 eam; hosque delirantes nepotulos ad meliorem (pro viri-
 us) frugem reuocare velim. Nunc enim nescio quo superbiæ
 stro perciti in conuitiando modum tenere nequeunt, deque
 lius Antiparacelsistæ libris, tanquam de Metelli spoliis in
 mni mensa triumphant. Tamen si perspicerent miselli, quā
 arum virium illius acies obtinet, suaque ipsius argumenta
 veritatis, iustitiæ, atque equalitatis statera examina-
 ent: sane non minore celeritate ab eius vexillo, quam Mars
 le velocissimus Deorum à Veneris amplexu toroque adul-
 erino, postquam se diis hominibusque ludibrio exposuisset,
 ufugerent. Etenim prima parte quid aliud nobis ostendit,
 nisi magnā Theophrasti impietatem? quam sane vt Theolo-
 i accuratius, sic etiam iustius tractassent. Nam quod me-
 licorum est, id curent medici; tractent fabrilia fabri. ipse
 tiam homo cum sit, in hominem æquius affici debebat: vel
 altem non ita humanitatem deposuisse, vt iugulare mor-
 uos & in defunctos seuire habeat oblectamento. Quid si
 paracelsus in Mundi creatione diuinaque administratione
 liquid à sacris literis alienum sensit? ecquid in eo ab Ethni-
 is differebat scriptoribus? vel cur non pari misericordia il-
 ius ferimus figmenta, atque disciplinæ ecclesiasticæ osoribus
 quorum non se minimum esse prodidit Antiparacelsista)
 vel Galenicæ impietati condonamus? verum cum illum
 Ἐ πάλως, καθ' αὐτό, καὶ ὁλως πρῶτον, ipsamque humanitatis le-
 rem transiisse abunde constet: nolo hunc limum amplius
 nouere, ne vobis (quibus semper placere institui) ingratis-
 simum excitem odorem, meque ipsum ad maiora festinan-
 tem impediam. Noui Anthichemistas etiam à nemine op-
 ugnatos, vna cum illo idololatrarum Deo mole ruituros
 sua, iamque diuturno spontim furoris æstu contabuisset. Ta-
 men cum me sciuerint non tam cruciandi animo & ex-
 pectatione triumphi quam ipsorum sanitatis gratia hunc
 libellum